

1) Κλείω: Βαδών-νω τήν πόρταν. Νὰ βαωθοῦν οἱ πόρ-
τες. Ἡ πόρτα σήμ-μερον ἦτον βαωμένη τῷ ἔν-αν-νοιξεν
καθόλου. || Ἄσμ.

Ἄν-νοιξε, γέρημη καρδιά, μὲν εἶσαι βαωμένη,
τραούδησε τοὺς φίλους μας ὥσπου νὰ συναμένον.

Μετοχ. = ἐγκεκλεισμένος: Ἦτον ἔσ-σω βαωμένος τῷ ἔττοι-
μαῖτον. Καὶ ἀμτβ. κλείομαι: Ἐβάωσεν ἡ πόρτα. Ἄν-νοῖουν
οἱ πόρτες τῷ πάλε βαών-νουν μανιδές τους. Συνών. κλείνω.

2) Ἀποκλείω: Ἀμα τῷ εἶδεν μας, ἐβάωσέν μας ἔξω. 3)
Ἀμτβ. ἐγκλείομαι κάπου στενωῶς, ἐνσφηνοῦμαι: Ἐπῆα νὰ
πατήσω νὰ ρέξω τῷ εἶδεν πέτραν ποτδεῖ τῷ ποδὰ τῷ ἐμπέην
τὸ πόδιν μου μέσα τῷ ἐβάωσεν τῷ ἔν-ἐβκαιεν. Ἡ φοράδα
ἔβαλεν τὴν τσεφαλήν της μέσ' ἔς τὴν διχάλωσιν τοῦ δειτροῦ
τῷ ἐβάωσεν μέσα τῷ ἐπόφηνεν. Ἡῦρα τὸν βοῦν μου μέσα σὲ
μὴν στενοκοπκίαν βαωμένον τῷ προφισμένον.

βαδωτός ἐπίθ. Κύπρ. βαωτός Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαδών-νω.

Κλειστός: Ἄσμ.

Βρίδ-δει τὴν πόρταν βαωτήν, βάλ-λει φωνὴν μεάλην.

βάζα ἡ, Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζο κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Ἀγγεῖόν τι.

βαζάκι τό, σύνηθ. βαζάτσι πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸ βάζο, ὁ ἰδ. Συνών. βαζούλλι.

βαζάκιν τό, Πόντ. (Οἶν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Βρακοθηλειά. Συνών. *βαζιάκωσι, ζουζάκιν.

βαζάνα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν.

Τὸ φυτὸν στρύχνος ὁ ἐδωδίμος (solanum melongena)
τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae). Συνών. βα-
ζαντζά, μελιτζάνα, μελιτζαντζά.

βαζανᾶτος ἐπίθ. Κύπρ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

1) Ὁ ἔχων τὸ χροῶμα στρύχνου τοῦ ἐδωδίου, τῆς με-
λιτζάνας ἔνθ' ἄν.: Βαζανᾶτα σῦκα ἢ ἀπλῶς οὐσ. βαζα-
νᾶτα. Συνών. βαζάνικος, βαζανίς, μελιτζανίς.

2) Θηλ. βαζανάτη, συκὴ παράγουσα τὰ ἀνωτέρω σῦκα
Κύπρ.

βαζαντζά ἡ, Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν ἢ βαζάνα κατὰ εἰς -τζά ὄν.
φυτῶν. Πβ. ΠΓεννάδ. 917.

Βαζάνα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Φρ. Φιάν-νει τὴν βαζαντζὰν μὲ
τὸ κατσούνιν (εἰρων. ἐπὶ τῶν κοντῶν. κατσούνιν = λεπτὴ
ράβδος, βέργα ἀγκυλοειδὴς κατὰ τὸ ἐν ἄκρον) Κύπρ.
|| Ἄσμ.

Ἐβ' ἀγαπῶ τὴ βαζαντζὰ ποῦ ρίχτει τὴ μαυράδα
ποῦ μοιάζει τὸ λεβέντη μου εἰς τὴ μελαχρινάδα
Μεγίστ.

βαζαντζάω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν.

Προσλαμβάνω χροῶμα ὅμοιον πρὸς τὸ χροῶμα στρύχνου
τοῦ ἐδωδίου ἕνεκα ψύχους, ἀσθενείας κττ. Συνών. ἀ-
ποβαζανώνω, μελαντζάω.

βαζάνικος ἐπίθ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ικός.

Βαζανᾶτος 1, ὁ ἰδ.: Σῦκα βαζάνικα.

βαζάνιν τό, Κύπρ. βαζάνι Ρόδ. βαζ-ζάνι Ρόδ.
Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ καρπὸς στρύχνου τοῦ ἐδωδίου. Συνών. μελι-
τζάνα.

βαζανίς ἐπίθ. Κύπρ. Οὐδ. βαζανί Λυκ. (Λιβύσσ.)
Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ίς.

1) Βαζανᾶτος 1, ὁ ἰδ., Κύπρ. Ρόδ. 2) Οὐδ. οὐσ.,
εἶδος γυναικείου φορέματος Λυκ. (Λιβύσσ.)

βαζανόφυτο τό, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βαζάνιν καὶ φυτό.

Φυτὸν τῆς πρασιάς διὰ μεταφύτευσιν.

βαζζά ἡ, ἀμάρτ. βαζά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζο καὶ τῆς καταλ. -ζά.

Ποσότης ὅσην χωρεῖ τὸ βάζο.

βαζερίνη ἡ, λόγ. σύνηθ. βαζερίνα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *vaseline*. Τὸ βαζερίνα ἐκ τοῦ Ἰταλ.
vaselina.

Φαρμακευτικὴ ἀλοιφή.

***βαζγεστινίζομαι**, βαργεστινίζομαι Εὐβ. (Ὁρ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. βαζγεσιζω καὶ βασανίζομαι.

Ἀπαυδῶ: Βαργεστινίστηκα, δὲν ἀντέχον πλὴς ἄλλο.

βαζγεστημάρα ἡ, ἀμάρτ. βαργεστημάρα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. βαζγεστημός καὶ τῆς καταλ.
-άρα.

Τὸ νὰ ἀποκάμνη τις, ἀπαύδησις ἰδίᾳ ψυχικῶς: Ἐχω
βαργεστημάρα. Συνών. βαζγεστισιζά, βαζγέστισμα,
βαζγεστισμός.

βαζγεσιζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μεγίστ. Προπ. (Πά-
νορμ.) κ.ά. βαζγισιζου (Ἀδριανούπ.) κ.ά. βατγισι-
ζου Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. βαζγεσιζω Θράκ. (Καλλιπ.)
Κρήτ. Μεγίστ. βαζικισιζω Χίος βαζγισιζου Ἰμβρ.
Σαμοθρ. βαζγεσίν-νου Λυκ. (Λιβύσσ.) βαγεσιζω Θράκ.
(Σαρεκκλ.) Κρήτ. βαγεσιζω Κρήτ. γεσιζω Πελοπν.
βαργεσιζω Ἀθῆν. Ἀνδρ. Νάξ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν.)
Σέριφ. βαργισιζω Εὐβ. βαργεσίνιζω Σίφν. βαρε-
σιζω Σέριφ. Τήν. βαργισιζου Ἡπ. βαργισιζω Νάξ.
βαρισιζω Θήρ. βαρυσισιζω Χίος (Καρδάμ.) βαζ-
γεσιζω Κρήτ. Μεγίστ. βαζγισιζω Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.)
Χίος (Χαλκ.) βαγεσιζω Κρήτ. βαγεσιζω Κρήτ. βαρ-
γεσιζω Μέγαρ. βαργεσιζω Ἀθῆν. Ἀμοργ. Ἀνδρ. Νάξ.
Πάρ. Πελοπν. (Κλουτσινοχ. Κορινθ. Μάν.) Ρόδ. Στερελλ.
κ.ά. βαργεσιζω Ἀθῆν. Πάρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἀνδρουσ.
Καλάβρυτ. Κυνουρ. Μάν.) βαργεσιζω Εὐβ. Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ.) βαργεσιζω Σκῦρ. βαργισιζω Χίος βαργισιζω
Εὐβ. Ἡπ. Στερελλ. βαρυσισιζω Στερελλ. βαρισιζω Θήρ.
βαρυσισιζω Χίος (Καρδάμ.) βαρυσισιζω Πελοπν. (Ἀν-
δρίτσ.) Χίος γεσιζω Πελοπν. Μέσ. βαρκεσιζομαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ περιφραστικοῦ Τουρκ. ρ. *vaz gesmek*. Οἱ
συγκεκριμένοι τύπ. γεσιζω καὶ γεσιζω ἐγεννήθησαν
ἀφαιρεθέντος τοῦ βαρ ὥσει ἦτο λείψανον τοῦ βαρύ. Ἰδ.
ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,171. Τὸ ρ τοῦ βαργεσιζω καὶ βαρ-
γεσιζω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. βαρειέμαι. Ἰδ. ΓΧα-
τζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 6 (1894) 143. Τὸ βαρυσισιζω ἐκ παρετυμ.
πρὸς τὸ βαρύς.

1) Παραϊτοῦμαί τινας, ἀπομακρύνομαί τινας Θράκ.
(Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.): Ἐβαρυσισισεν
πρὸς ὁ ἄνθρωπος Καρδάμ. β) Ἀφίνω, ἐγκαταλείπω τινὰ
Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. κ.ά.: Βαζγέτισέ με Κρήτ.
Βαζέστα τον αὐτόθ. γ) Παραβλέπω Κρήτ. 2) Ἀπο-

κάμνω, ἀπαυδῶ ἔνθ' ἄν.: Βαργέστισα πρὸς Ἀθῆν. Πελοπν. (Κορινθ.) Βαργέστισα ἀπὸ δαῦτον αὐτόθ. Βαργέστισα ἀπὸ τούτῃ τῇ δουλειᾷ αὐτόθ. Βαργεστοῦ μετ' τῇ γρίνια τ' Σκῦρ. || Ἄσμ.

Οἱ Σφακιανοὶ δὲ βαγεστοῦ νὰ κάνουσι γιουρούσια Κρήτ. Συνών. ἀποκάμνω Α1. 3) Δυσφορῶ, δυσανα- σχετῶ Εὐβ. Θήρ. Μέγαρ. 4) Ἀπελπίζομαι Θράκ. (Καλ- λίπ. Σαρεκκλ.) Νάξ. Χίος (Καρδάμ. Χαλκ. κ.ά.): Βαλγε- στισα πρὸς πὲρ σένα Σαρεκκλ. || Ἄσμ.

Βαλγεστιμένη σὲ θωρῶ, κάμω νὰ σὲ ρωτήσω,
ἂν εἶν' ἀπὸ τὸν ἔρωτα, νὰ σὲ παρηγορήσω
Καλλίπ.

βαλγεστισιὰ ἡ, ἀμάρτ. βαργεστισιὰ Ἀθῆν. κ.ά.
Ἐκ τοῦ ρ. βαλγεστιζῶ.
Βαλγεστισημάρα, ὁ ἰδ.

βαλγεστισμα τό, ἀμάρτ. βαργέστ'μα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
βαργέστημα Νάξ. κ.ά. βαργέστισμα Ἀθῆν.
Ἐκ τοῦ ρ. βαλγεστιζῶ, παρ' ὃ καὶ βαργεσιτῶ.
Βαλγεστισημάρα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Βαργέστισμα ἀπὸ τῇ ζωῇ
Ἀθῆν. Τὸν βαργέστ'μα πού δουκίμασα μ' αὐτὴ τ' δ'λεῖα δὲ
μουλουεῖται Ζαγόρ.

βαλγεστισμός ὁ, ἀμάρτ. βαλκιτισσισμός Χίος (Καρ-
δάμ.) βαλκιτισσισμός Χίος (Χαλκ.) βαργεστισμός Ἀθῆν.
Σίφν. βαρυνκισσισμός Χίος (Καρδάμ.) βαρυνκισσισμός Χίος
(Καρδάμ.) βαργεστισμός Πελοπν. (Μάν.)
Ἐκ τοῦ ρ. βαλγεστιζῶ.
Βαλγεστισημάρα, ὁ ἰδ.

βάξι τό, ὡς ναυτικός ὄρ. πολλαχ.
Ἀγνώστου ἐτύμου.
Συνήθως πληθ. βάξια, οἱ ὅλκοί, τὰ ξύλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων
στηριζόμενον τὸ πλοῖον καθελκύνεται εἰς τὴν θάλασσαν.

* **βαλζιάκωσι** ἡ, βαλζάκωσι Πόντ. (Ἀμιο.)
Ἀγνώστου ἐτύμου.
Βαλζάκιν, ὁ ἰδ.

βάζο τό, βάζον Κύπρ. κ.ά. βάζο σύννηθ. βάζον
βόρ. ἰδιώμ. βάξιον Μακεδ. (Χαλκιδ.)
Τὸ Ἰταλ. *vaso*.

1) Δοχεῖον συνήθως ὑάλινον, ἀλλὰ καὶ πήλινον, χρήσι-
μον διὰ γλυκά, ἄλλα ἐδώδιμα, ἄνθη κττ. σύννηθ. Συνών.
βάζος 3. 2) Δοχεῖον ὑάλινον περιβεβλημένον διὰ πλέγ-
ματος ἐκ κλάδων λύγου Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. ντα-
μιτζάνα. 3) Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας Κεφαλλ.:
Παροιμ. φρ. Κατὰ τὸ βάζο τὸ ἐκκλησιᾶς εἶναι ὁ ψάλτης καὶ ὁ
παππᾶς.

βάζος ὁ, Κύθηρ. Κρήτ. Κύπρ. Παξ. Πελοπν. (Κο-
ρινθ.) Σῦρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -ος.

1) Μέγα δοχεῖον ὑάλινον ἢ πήλινον Παξ. 2) Πίθος
μετ' δύο λαβάς δι' ἐλαίας, τυρὸν κττ. Κύθηρ. 3) Βάζο 1,
ὁ ἰδ., Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Κορινθ.) Σῦρ.: Ἐχω τόσους
βάζους, βάλλω τῶν βούτυρόν μου τῶν τὰ λουκάνικα μου
τῶν τῆς ξιᾶτες μου τῶν ὅτι θέλω νὰ φυλάξω Κύπρ.

βαζούλλι τό, Κέρκ. Παξ. κ.ά.
Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -ούλλι.
Μικρὸ βάζο. Συνών. βαζάκι.

βαζούρα ἡ, Εὐβ. (Λίμν. Στρόπον.) Ἡπ. Θεσσ. Θράκ.
Μακεδ. Στερελλ. κ.ά.
Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (Ι) καὶ τῆς καταλ. -ούρα.

1) Συνεχῆς βόμβος, βοή, θόρυβος ἔνθ' ἄν.: Κάμνω βα-

ζούρα (φωνάζω δυνατὰ) Ἡπ. Ἐχω μίνα βαζούρα 'ς τ' ἀ-
φτιά μου Θράκ. Μὴ πόνισαν τ' ἀφτιά μου ἀπ' τῇ βαζούρα
Στρόπον. Ἐχ' μιγάλ' βαζούρα τοῦ ποντάμ' Στερελλ. Τί βα-
ζούρα ἔχ' τοῦ ρέμα! αὐτόθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ.
2) Σκοτοδινίσις Ἡπ.

βάζω (Ι) Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Ἄνδρ. Δαρδαν. Ἡπ.
Θήρ. Θράκ. (Ἀλμ. Λούπιδ. Μάλαρ. Σαρεκκλ.) Κάρπ.
Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Μέγαρ. Νάξ. (Γα-
λανᾶδ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βασαρ. Καλάβρυτ. Λάστ. Ὀ-
λυμπ. Σουδεν. κ.ά.) Πόντ. (Σινώπ.) Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βάζ-
ω Ρόδ. κ.ά. βάζον Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Β.Εὐβ. Ἡπ.
Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν. Μάδυτ.) Λυκ. (Λιβύσσ.)
Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Δράμ. Καστορ. Καταφύγ. Κοζ.
Πάγγ. Σιάτ. Σισάν. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ἀρτοτ. Δωρ. Εὐρυταν. Λεπεν.) κ.ά. βάσ-σω Μεγίστ.
Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βάσ-σον Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.
Ὁξύλιθ.) δάζω Κρήτ. (καὶ βάζω) δάζω Κύπρ. (καὶ βάζω)
σβάζω Μακεδ. (Θεσσαλον.) βοῦ Τσακων.

Πιθανῶς ὄχι ἐκ τοῦ ἀρχ. παρ' Ὀμήρῳ βάζω = λέγω,
ἀλλ' ἐκ τοῦ παρ' Ἡσυχ. βαβάζω κατ' ἀνομοίωσιν ἀφαι-
ρεθέντος τοῦ πρώτου βα. Πβ. «βαβάζειν τὸ <μῆ> διηρ-
θρωμένα λέγειν, ἐνιοὶ δὲ βοᾶν». Περὶ τῆς ἐκ τοῦ βαβάζειν
ἐτυμολογίας ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 12
(1915/6) 22. Πβ. καὶ ΚΟικονόμ. β 5. Δοκίμ. 2,42. Ἡ λ. καὶ
παρὰ Σκλάβω Συμφορ. Κρήτης (1508) στ. 39 (ἐκδ. G Wa-
gner σ. 54) «ὡσάν τὸ ῥίφι ὄντε πιαστή καὶ θρηνηστή καὶ
βάξη». Τὸ δάζω ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ μπάζω. Πβ. ΓΧα-
τζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/11) 31. Διὰ τὸ δάζω
ἰδ. Β 6. Περὶ τοῦ Τσακωνικοῦ βοῦ ἰδ. Λεξ. Μδέφνερ. 76.

1) Κραυγάζω, φωνάζω, φωνασκῶ Ἡπ. Θεσσ. Θράκ.
(Αἶν. Ἀλμ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μακεδ. (Σισάν.)
Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Πελοπν. (Βασαρ. Σουδεν. κ.ά.)
Ρόδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Βάζουν τὰ παιδιὰ Πελοπν.
Βάζει σὺν τὸ σκυλλὶ αὐτόθ. Πῶς μορεῖς καὶ ἀκούς πού ὅλοι
βάζουν; αὐτόθ. Τὸ παιδί ὅλο καὶ βάζ-ζει, σωπασμὸ δὲν ἔχει
Ρόδ. Μὴ βάξης! Κρήτ. Σκούξι, βάξι, βρὲ πιδιά! Ἡπ.
Σκούξ' βάξ' ἢ κονρασίδα Σισάν. Εἰντά 'θεις τθαὶ κλαῖς
τθαὶ δάξεις; Κύπρ. β) Κλαίω, ὀδύρομαι Κρήτ. Μακεδ.
(Σισάν). Ρόδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τσακων. κ.ά.: Τὸ παιδί ὅλο
καὶ βάζ-ζει Ρόδ. Δὲν ἀραμάτζει ἀνθρωπο ὀπὴ νὰ μὴν ἐβάτσε
(δὲν ἔμεινεν ἀνθρωπος ὁποῦ νὰ μὴν ἔκλαυσε) Τσακων.
Ἀ γρία ἐπέτζει βοῦα (ἢ γραιὰ εἶπε κλαίοντα) αὐτόθ. γ)
Κλαίω καθ' ὑπερβολὴν μέχρι ἀποπνιγμοῦ Πελοπν. (Ἀρ-
καδ. Καλάβρυτ. Λάστ. Σουδεν.): Ἐβαξε τὸ παιδί ἀπὸ τὰ
κλάματα Καλάβρυτ. Λάστ. Τ' ἄφηκε τὸ παιδί νὰ βάξη Σου-
δεν. 2) Πολυλογῶ, φλυαρῶ Θράκ. (Ἀλμ.) Κρήτ. Μέγαρ.
Μεγίστ. Πόντ. (Σινώπ.) Ρόδ. Σαμοθρ. κ.ά.: Βάζει 'τδεῖνος
ὀλοένα Μέγαρ. Ἀς βάζουμε ὅσο θέλουμε Σινώπ. Τί ἔχεις καὶ
βάζ-σεις; Ρόδ. Ἀπὸ τὸ πρῶν ὡς τὸ βράδυ δάξει ἢ γλώσσα του
Κρήτ. β) Γογγύζω κατὰ τινος, μέμφομαι, καταβοῶ τινος
Κρήτ.: Οὐλλὴ μέρα βάξει Κρήτ. γ) Κακολογῶ, ὑβρίζω
τινὰ Μεγίστ. Σύμ.: Ἐφηνά τον καὶ βάσ-σει Σύμ. Συνών.
βρίζω. δ) Λέγω Μακεδ. (Πάγγ.): Βάζ'ν ποῦς ἔρχιτι οὐ
δεῖνα. 3) Ὑλακτῶ Κάρπ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ.
Σύμ. κ.ά.: Νὰ βάσ-σης! (ἀρά) Σύμ. || Παροιμ. Ὁ σκύλ-λος
ἐκεῖ πού τρώγει ἐκεῖ βάσ-σει (ἐπὶ τοῦ ὑποστηρίζοντος διὰ
λόγων ἢ καὶ ἔργων τὸν εὐεργέτην του) Ρόδ. Ὁ σκύλ-λος
πού βάξει δὲ βακᾶ (δαγκάνει) Κάρπ. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ τσαὶ βάσ-σει τὸ σκυλ-λί σου
Μεγίστ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβίζω 1. 4) Παράγω ἡ-
χον, βοῇ κττ. ἡχῶ Ἄνδρ. Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιπ-
πούπ.) Δαρδαν. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.)

